

Not.nr.: TU66.29.100248-99

van: 19.05.2006

Griffiennr.: /2006

Rep. nr.:06/1167

VONNIS uitgesproken in het gerechtsgebouw "Het Kasteel" te Turnhout op **VRIJDAG NEGENTIEN MEI** in het jaar **TWEEDUIZEND en ZES**, in de openbare zitting van de veertiende Kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg van het gerechtelijk arrondissement Turnhout,

alwaar zetelden:

, **Enig Rechter-Voorzitter;**
 , **Substituut-procureur des Konings;**
 , **Griffier.**

In zake van het **OPENBAAR MINISTERIE** tegen:

1/ , geboren te op
 wonende te , van Nederlandse nationaliteit.

- 2/ , geboren te op
 , wonende te , van Nederlandse nationaliteit.

BEKLAAGD VAN: te , op hiernavermelde data,

A/

de eerste en de tweede:

tussen 20 juli 1999 en 14 augustus 1999 te hebben uitgevoerd en vanaf dan te hebben instandgehouden,

bij inbreuk op de artikelen 44, par. 1-1°, 45 par.4, 64 en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 par. 1, 43 par. 4, 66 en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99, par. 1-1° 146,1°, 146, 9°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999

- zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

als eigenaars (die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd) (die tot de werken opdracht hebben gegeven):

op het onroerende goed gelegen te
gekadastréerd als
met een (globale) oppervlakte van 7 a 78 ca,

een garage te hebben opgetrokken en het reliëf te hebben gewijzigd.

B/

de eerste en de tweede:

op 13 augustus 1999 en 22 juli 2002:

Op het onroerend goed aldaar gelegen te _____ en gekadastréerd onder
met een grootte van 7 a 78 ca toebehorend aan verdachten,

bij inbreuk op de wet van 29 maart 1962 artikel 68§5 zoals gewijzigd door de wet van 22 december 1970 artikel 24 en gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het decreet betreffende de ruimtelijke ordening (art. 42), door deze wet bedoelde werken of handelingen te hebben voortgezet in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing, of de beschikking van de Voorzitter, verleend overeenkomstig de bepalingen van artikel 68§§1 tot 4 van voormelde wet, in casu namelijk in strijd met het bevel tot stillegging dd. 13 augustus 1999 en bekrachtigd op 13 augustus 1999 en het bevel tot stillegging op 22 juli 2002.

en:

_____ geboren op _____, wonende te _____
; (
- ***burgerlijke partij tegen beklaagden***
- hebbende als raadsman Mr. _____, advocaat te _____,

Gezien de stukken van het dossier;

Gezien de behandeling van deze zaak op de openbare zitting van vrijdag 21 april 2006;

Gezien de schadenota - conclusie en het stukkenbundel voor de burgerlijke partij, beiden neergelegd ter zitting van 21 april 2006;

Gezien het stukkenbundel en de conclusie voor beide beklaagden, neergelegd ter zitting van 21 april 2006;

Gehoord de burgerlijke partij Louter in haar vordering, ontwikkeld door haar raadsman Mr. _____ voornoemd;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord eerste beklaagde _____, in persoon aanwezig en bijgestaan door Mr. _____, advocaat te _____ in haar uitleg en middelen van verdediging, de Rechtbank verzoekende om toepassing van de Wet van 29 juni 1964 op de opschorting, het uitstel en de probatie, zich akkoord verklarende met het eventueel voorafgaandelijk onderzoek en de eventueel op te leggen voorwaarden;

Gehoord tweede beklaagde _____, in persoon aanwezig en bijgestaan door Mr. _____, voornoemd, in zijn uitleg en middelen van verdediging, de Rechtbank verzoekende om toepassing van de Wet van 29 juni 1964 op de opschorting, het uitstel en de probatie, zich akkoord verklarende met het eventueel voorafgaandelijk onderzoek en de eventueel op te leggen voorwaarden;

OP STRAFGEBIED:

1. strafbaarheid:

De Rechtbank stelt vast dat er in de dagvaarding onder tenlastelegging A wordt voorzien: *'de eerste en de tweede, tussen 20 juli 1999 en 14 augustus 1999 te hebben uitgevoerd en vanaf dan te hebben instandgehouden: (...)'.*

Het derde lid van artikel 146 van het Decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening van 18 mei 1999 voorziet sedert 22 augustus 2003:

'De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.'

Bij arrest nummer _____ van 19 januari 2005 (B.S. 31 januari 2005, 2732), heeft het Arbitragehof in artikel 146, derde lid, de woorden "voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg" vernietigd.

Het vierde lid van voornoemd artikel 146 voorziet dat onder de ruimtelijk kwetsbare gebieden worden verstaan de groengebieden, natuurgebieden, natuurgebieden met wetenschappelijke waarde, natuurreservaten, natuurontwikkelingsgebieden, parkgebieden, bosgebieden, valleigebieden, brongebieden, agrarische gebieden met ecologische waarde of belang, agrarische gebieden met bijzondere waarde, grote eenheden natuur, grote eenheden natuur in ontwikkeling en de ermee vergelijkbare gebieden, (aangewezen in ruimtelijke uitvoeringsplannen of plannen van aanleg), alsook de beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, aangewezen krachtens het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen.

In casu gaat het niet om instandhoudingswerken in een ruimtelijk kwetsbaar gebied.

De Rechtbank dient aldus vast te stellen dat het instandhouden in casu niet meer strafbaar is en bij toepassing van artikel 2 van het Strafwetboek dient aan beide beklaagden ontslag van rechtsvervolg te worden verleend voor wat betreft de instandhouding voorzien onder tenlastelegging A.

2. Voor wat betreft de door beklaagden ingeroepen verjaring van de strafvordering:

In tenlastelegging A wordt een incriminatieperiode voorzien tussen 20 juli 1999 en 14 augustus 1999; in tenlastelegging B gaat het over feiten op 13 augustus 1999 en 22 juli 2002.

De strafvordering voor wanbedrijven verjaart na verloop van 5 jaren (artikel 21 V.T. Sv.).

Op 4 februari 2004 werd nog een onderzoeksdaad verricht in onderhavig dossier (stukken 291 - 298). Op deze datum werd de strafvordering nog nuttig gestuit, zodat momenteel in het geheel nog geen sprake kan zijn van enige verjaring.

De Rechtbank dient vast te stellen dat de strafvordering voor de in de dagvaarding opgenomen inbreuken, voor zover ze nog strafbaar zijn (cfr. hierboven onder punt 1), niet verjaard is.

3. Voor wat betreft tenlastelegging A:

In hoofde van eerste beklagde

Eerste beklagde ; wordt ervan beticht om zonder voorafgaandelijke en schriftelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen als eigenaar op het onroerend goed gelegen te

- een garage te hebben opgetrokken en
- het reliëf te hebben gewijzigd.

Uit dossierstukken 25, 44, 97, 120 - 122 en 293 blijkt dat op 17 juni 1999 een vergunning werd afgeleverd voor het bouwen van een berging.

Eerste beklagde heeft alleszins geen garage gebouwd zonder dat enige vergunning bekomen was. Vermits niet voldaan is aan dit element van tenlastelegging A in de dagvaarding, dient eerste beklagde voor wat dit punt betreft te worden vrijgesproken.

Er werd door eerste beklagde evenwel geen vergunning bekomen om het reliëf te wijzigen.

In de dagvaarding wordt eerste beklagde ervan beticht om zonder vergunning het reliëf te hebben gewijzigd (sic).

Artikel 99 van het Decreet houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening voorziet echter:

*‘§ 1. Niemand mag zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning:
(...)*

4° het reliëf van de bodem aanmerkelijk wijzigen;

(...)

Als aanmerkelijke reliëfwijziging zoals bedoeld in het eerste lid, 4°, wordt onder meer beschouwd elke aanvulling, ophoging, uitgraving of uitdieping die de aard of functie van het terrein wijzigt.

Enkel de aanmerkelijke wijziging van het reliëf is dus strafbaar.

‘Overwegende dat uit deze bepaling volgt dat niet de omvang van hoogte- of dieptewijziging, maar wel de invloed van deze wijziging op de bestemming, het feitelijk gebruik of het uitzicht van het terrein voor de vereiste van een voorafgaande vergunning determinerend is;’ (Cass. 13 september 2005, rolnummer , ongepubliceerd).

Tijdens de lezing van het dossier heeft de Rechtbank echter geen enkel element of geen enkele vaststelling gevonden waaruit enigszins zou kunnen blijken dat in de periode tussen 20 juli 1999 en 14 augustus 1999 het reliëf van het kwestieuze onroerend goed (aanmerkelijk) werd gewijzigd.

Bij gebrek aan bewijs dient eerste beklaagde ook op dit punt te worden vrijgesproken.

In hoofde van tweede beklaagde

Uit stukken 123 en 299 van het strafdossier blijkt dat enkel eerste beklaagde eigenaar is van het onroerend goed gelegen te .

Tweede beklaagde wordt vervolgd om als eigenaar van dit onroerend goed er zonder vergunning een garage te hebben opgetrokken en het reliëf ervan te hebben gewijzigd.

A contrario dient uit voornoemde stukken 123 en 299 afgeleid te worden dat tweede beklaagde geen eigenaar is van het kwestieuze onroerend goed gelegen te

Gezien bijgevolg niet aan alle constitutieve bestanddelen van de tenlastelegging A voldaan is, dient tweede beklaagde vrij te worden gesproken van deze tenlastelegging.

4. Voor wat betreft tenlastelegging B:

Voorts worden eerste en tweede beklaagden ervan beticht om in strijd met een bevel tot stillegging of een bekrachtigingsbeslissing werken te hebben voortgezet op het onroerend goed te

en dit op:

- 13 augustus 1999
- 22 juli 2002

Beklaagden stellen in hun conclusie dat zij het bevel van 22 juli 2002 stipt hebben nageleefd.

Zij worden echter enkel vervolgd voor inbreuken precies op 13 augustus 1999 en 22 juli 2002.

Er is geen enkele vaststelling te vinden in het dossier waaruit blijkt dat beklaagden gewerkt zouden hebben op 13 augustus 1999.

Voor wat betreft 22 juli 2002 staat letterlijk te lezen in (onder meer) een proces – verbaal onder dossierstuk 45:

‘Vaststellingen:

Opstellers gaan ter plaatse, waar wij aankomen op 22/07/02 te 13.40 uur, en stellen vast:

- dat het een bebouwd terrein is
- dat volgende persoon aanwezig is:
 wij identificeren hem als zijnde:
 - ‘ ...’)
- dat betrokkene NIET aan het werk is.’

Uit niets blijkt dat eerste beklaagde aanwezig was, laat staan dat zij op deze datum een bevel zou hebben genegeerd.

Uit de vaststellingen blijkt onomstotelijk dat tweede beklaagde NIET aan het werken was op 22 juli 2002.

Beide beklaagden dienen bijgevolg te worden vrijgesproken voor tenlastelegging B.

OP BURGERLIJK GEBIED:

Gelet op de vrijspraak van beide beklaagden en dit zowel voor tenlasteleggingen A en B, dienen de vorderingen van de burgerlijke partij ongegrond te worden verklaard.

HERSTELVORDERING:

Gelet op wat voorafgaat dient de herstellvordering van het College van Burgemeester en Schepenen zonder voorwerp te worden verklaard.

Gezien de bepalingen van art. 191 van het Wetboek van Strafvordering; art. 44 van het Strafwetboek; art. 2, 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK, vonnissende op TEGENSPRAAK:**Op strafgebied:**

Verleent ontslag van rechtsvervolging aan beide beklaagden voor wat betreft de instandhouding voorzien onder tenlastelegging A;

Spreekt voor het overige van tenlastelegging A en voor tenlastelegging B beide beklaagden **VRIJ**;

Legt de kosten op strafgebied ten laste van de Belgische Staat.

Op burgerlijk gebied:

Verleent akte aan _____ van zijn stelling als burgerlijke partij.

Verklaart de vorderingen van de burgerlijke partij ontvankelijk, maar ongegrond.

Legt de proceskosten op burgerlijk gebied ten laste van de burgerlijke partij en begroot deze kosten in het geheel en tot op heden op nihil.

Voor wat betreft de herstellvordering van het College van Burgemeester en Schepenen van

i:

Verklaart deze herstellvordering zonder voorwerp.